ΣΤΕ10| ΜΕΡΟΣ Ι΄

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΞΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_humanity/στε10-μεροσ-ι΄/

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες διά τῆς ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν κρυπτομένης Λυδίας λίθου, τῆς φιλοσοφικῆς ἑρμηνείας τοῦ περικυκλοῦντος αὐτούς κόσμου, διά τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, κατώρθωσαν ἄνευ βοηθείας τῶν σημερινῶν τῆς ἐπιστήμης μας μέσων, νά ἐξηγήσωσι πλεῖστα ὅσα φυσικά φαινόμενα, μή ὑποπίπτοντα εἰς τόν γυμνόν τῶν αἰσθήσεών μας ὀφθαλμὸν.

Μία ἀδιόρατος ἄλυσις συγκεκριμένων ἐννοιῶν συνέδεε τ' ἀκαταμάχητα αὐτῶν ἐπιχειρήματα πρός τάς ἄνευ μηχανικῶν μέσων καί ὀργάνων ἀσυλλήπτους ἐκφάνσεις τῶν λειτουργούντων φυσικῶν νόμων τοῦ Σύμπαντος, ἐκ τῆς διαγνώσεως τῶν ὁποίων ἐθεμελιώθησαν αἱ Μέγισται ἠθικαί ἀρχαί, αἵτινες ἐπί αἰῶνας ὁλοκλήρους συνεκράτησαν προσυλήτους ὄπισθεν αὐτῶν καί τήν εὐγενῆ ὑπεροχήν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμού κατά τῶν παρεισάκτων ἐπιδράσεων, τῶν ὑπό τήν κυριαρχίαν αὐτοῦ περιελθόντων βαρβάρων λαῶν.

Τό Αἰώνιον καί Ἀναλλοίωτον βιβλίον τῆς φύσεως ἀπεκάλυψεν αὐτοῖς ἕνα πρὸς ἕνα τούς ἐγκεκλεισμένους ἐν αὐτῷ πολυτίμους θησαυρούς, ἡ δέ Ἀρετή ἐξεπὴγασεν ἐκ τῆς ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς ἐγκρυπτομένης Ἀληθείας, ἀναποσπάστως καί ἁρμονικῶς συνδεομένης μέ τὸ Καλόν καί Ὡραῖον, τοῦ ὁποίου ἡ φυσική ἐξέλιξις ἀνελίσσεται εἰς ἀπειραρίθμους μεταμορφώσεις καί διαπαραγωγάς τῶν διαφόρων ὄντων τῆς φύσεως, τεινουσῶν πρὸς ἕνα καί τὸν αὐτόν σκοπὸν, πρός μία καί τήν αὐτήν ἀλληλεπίδρασιν ἀναμεταξύ των, τήν φυσικήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἔργου τῆς Δημιουργίας.

Τὸ ἔργον δέ τῆς Δημιουργίας ἐν τῷ καταμεριζομένῳ χώρῳ τῶν δυνάμεών του τείνει νά ἐπιδείξῃ ὄντα αὐτοτελῆ, αὐτενεργά, αὐτεξούσια ἐντελῶς ἐλεύθερα, κινούμενα ἐν τῷ περιβάλλοντί των καί ἐπιδιώκοντα νά περικλείσωσιν ἐν τοῖς πεπερασμένοις ὁρίοις τῆς ἐπινοητικότητός των τήν ἀπειρίαν τῶν ὑποκειμενικῶν καί ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ ἀπείρου κόσμου.

Ὅπως δέ ἡ διηνεκής ἅμιλλα καί ἀντίθεσις τῶν φυσικῶν δυνάμεων παράγουσι τάς καταφανεῖς καί ἁπτάς ἐκδηλώσεις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν φυσικῶν φαινομένων, οὕτω καί ἡ ἐξ ἀντιθέτου λῆψις

τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Ὡραίου ἀφ’ ἑνός καί τοῦ κακοῦ καί ἀμόρφου ἀφ’ ἑτέρου παράγουσι τήν ἐντελῆ τῶν ἀπαραιτήτων ἠθικῶν στοιχείων πρόσληψιν, δι’ ὧν ὁ ἄνθρωπος ἀποβλέπει εἰς τήν ἐξανθρωπιστικήν αὐτοῦ ἀνύψωσιν καί πρός τήν ὑπ’ αὐτοῦ ἐπιδιωκομένην κυριαρχίαν τοῦ Σύμπαντος.

Ἐκ τῶν διά μέσου δέ τῶν αἰώνων καταφαινομένων προσπαθειῶν τοῦ ἀνθρώπου καταδηλοῦται ἡ ἐν τῷ βάθει αὐτοῦ ἐνοικοῦσα ψυχή, ἥτις διά τῆς ἐνσυνειδήτου προσωπικότητός της ἐπιδιώκει νά διασπάσῃ τά περισφίγγοντα αὐτήν δεσμά τῶν ἀκαθορίστων δυνάμεών της καί νά ἐξέλθῃ ὑποκειμενικῶς καί ἀντικειμενικῶς κατανοητή, καταπατοῦσα πᾶσαν πρόληψιν καί πᾶσαν πρός φυσικήν αὐτῆς ἁρμονίαν καί ἐξέλιξιν παρατιθεμένην παρεμβολήν.

Αἱ διανοητικαί καί πνευματικαί τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις τείνουν νά ἐξισώσωσι τ’ ἀποτελέσματα τῶν σωματικῶν τοῦ ἀνθρώπου ροπῶν, ὁπότε ἐν τῷ καθορισμῷ ἑκάστης πράξεως τοῦ οὕτως ἐξανθρωπισθέντος ἀνθρώπου προάγονται ἡ ἠθική καί πνευματική ὑπεροχή, ἐπιβάλλουσαι τάς ἀμετατρέπτους αὐτῶν ἀποφάσεις, ἀποβλεπούσας εἰς μόνην τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπ’ αὐτῆς κατανοουμένου σκοποῦ, τῆς κατισχύσεως τῶν ἰδανικῶν τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Ὡραίου.

Ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς τοῦ οὕτως ἐξελιχθέντος ἀνθρώπου βασιλεύει ἡ ἀλάνθαστος ἐπίγνωσις τῶν πρός ἑαυτόν καί τόν πλησίον του καθηκόντων καί ὁ προορισμός, δι’ ὅν ἐγεννήθη ἐν τῷ κόσμῳ, ὅπως ὠφεληθῇ ἐξ αὐτῶν καί δι’ αὐτῶν ὠφελήσῃ καί ἄλλους.

Ἐάν αἱ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ἐξεπήγασαν ἐκ τῆς ἀντανακλάσεως τῆς ἐνσυνειδήτου ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἠθικοεπιδράσεως, τῆς ἀρρήκτως μετά τοῦ Θείου συνδεομένης, θεωροῦνται ὡς συγκρουόμεναι μέ τήν κοινήν ἀντίληψιν, ἄν καί οἱ ἐπικρατοῦντες νόμοι καταδικάσωσιν αὐτόν, ἐν τούτοις ἡ ὑπαγορεύουσα ταύτας καί ἡ ὑπό αὐτοῦ μόνον ἐννοουμένη κατάδηλος Ἀλήθεια ἀφόβως καί μέ ὑψηλόν μέτωπον ὁδηγοῦσι τοῦτον πρός τό μαρτύριον τοῦ Γολγοθᾶ ἤ εἰς τόν διά κωνείου θάνατον.

Ἡ ἀναμφισβήτητος πεποίθησίς του πρός τάς ὑπαγορευομένας εἰς αὐτόν ἀρχάς ὑπό τῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεώς του καθιστῶσιν αὐτόν ἀκατάβλητον ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τοῦ καθήκοντός του, τό ὁποῖον τοῦ ἐπιβάλλει νά διακηρύξῃ τήν ὑπ’ αὐτοῦ κατανοουμένην ἀλήθειαν, ἔστω καί ἄν ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀληθείας ταύτης προκαλέσῃ τήν εἰς θάνατον καταδίκην του ἤ τήν βεβαίαν κατ’ αὐτοῦ κατηγορίαν καί ἀπέχθειαν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.
Ἡ ἐκ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπορρέουσα ἀλήθεια ἀνεγνώσθη ἐν ταῖς σελίδαις τοῦ παγκοσμίου φυσικοῦ

ὅσον καί θείου βιβλίου καί ὑπηγορεύθη ὑπό τῆς ἀλαθήτου φωνῆς ἐκείνης, ἥτις ἐξυπακούεται καί κατανοεῖται καλῶς ὑπό τῶν ὠτων τῆς ψυχῆς.

Ἡ φωνή αὕτη εἶναι ὁ ἐσωτερικός ὑμήν, ὅστις συνδέει τάς ἀπωτέρας ἐνδομύχους σκέψεις μέ τήν ἄψυχον κίνησιν τοῦ περικυκλοῦντος ἡμᾶς κόσμου καί ἥτις ρυθμίζει τήν ἁρμονίαν τῶν λογικῶν μας συμπερασμάτων μέ τήν ἐξ ἴσου ἁρμονικήν λειτουργίαν, θέσιν καί κατάστασιν τῶν ἀντιθέτων.

Εἷς ἀκαθόριστος ὅσον καί **βέβαιος ἀδιαφανής πέπλος** ἐπικαλύπτει τήν ἐπιφάνειαν τῆς ψυχῆς μας, μεθ' ἧς ἐφάπτονται οἱ ἀόρατοι δεσμοί, οἱ ἐπικοινωνοῦντες ἡμᾶς μέ τό Θεῖον.

Ἐάν κατορθώσωμεν ν' ἀπαλλάξωμεν τούς πνευματικούς ἡμῶν ὀφθαλμούς ἀπό τόν ἐπισκιάζοντα αὐτούς πέπλον, τότε θά δυνηθῶμεν ν' ἀναγνώσωμεν ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς ἡμῶν τό βιβλίον τῆς φύσεως, τήν Ἀλάθητον τῶν αἰώνων Ἀλήθειαν καί τήν ἐγκρυπτομένην ἐν τῷ Ἀπείρῳ Γνῶσιν, ἥτις οὐδέποτε ἔπαυσεν ἐναποθέτουσα ἐκ τῆς Ἀκενώτου καί Ἀνεξαντλήτου Αὐτῆς Πηγῆς ἐν τῇ διανοίᾳ μας τούς διαυγεῖς ρύακας τῆς Σοφίας, τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως καί τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας.

Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἄς προσπαθήσῃ νά διαρρήξῃ τούς δεσμούς, τούς συγκρατοῦντας τήν ψυχήν αὐτοῦ, κωλύοντας ταύτην ἀπό τοῦ νά εἰσέλθῃ ἐν ταῖς πνευματικαῖς σφαίραις, εἰς ἄς ὁ Ἀείφωτος καί Φωτοβόλος τοῦ Παγκοσμίου Πνεύματος ἐποπτεύει τήν ἀκριβῆ μελέτην τῶν αἰωνίων, Ἀπαράγραπτων καί Ἀναλλοιώτων Αὐτοῦ φυσικῶν καί ἠθικῶν νόμων καί ἐκπέμπει ἀκαταπαύστως τήν Ζείδωρον Αὐτοῦ Ἀκτινοβολίαν **πρός τούς δυναμένους νά προσεγγίσωσι** διά τῆς ψυχικῆς αὐτῶν ἰσχύος καί καθαγιάσωσι τό ἀέτωμα τοῦ Ναοῦ του, οὗ ἡ κορυφή στεγάζεται ὑπό τῆς Παγγνωσίας καί τά βάθρα του θεμελιοῦνται ὑπό τῆς Ἀκενώτου Πηγῆς τῆς Σοφίας.

Ἐντός τῆς ψυχῆς μας ἐνυπάρχει ὁ ἀδιόρατος μίτος, ὅστις μᾶς συνδέει πνευματικῶς μετά τοῦ Ἀπείρου, ἐκ τῶν ἀτελευτήτων ἐσχατιῶν τοῦ ὁποίου κατέρχονται μέχρις ἡμῶν μύριαι ἀναπάλσεις ἀσυλλήπτων ἤχων, οἵτινες ἐξωτερικεύουσιν ἐν τῷ βάθει τῆς ἀνθρωπίνης μας συνειδήσεως τήν Φωνήν τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν κατορθώσωμεν νά γνωρίσωμεν τήν ἐγκρυπτομένην ἐν αὐτοῖς ἔννοιαν, ἐάν κατορθώσωμεν νά διατηρήσωμεν ἄνευ διακοπῆς τόν σύνδεσμον, ὅστις ἑνώνει ἀναποσπάστως τήν ψυχήν μέ τόν

Θεόν, τότε δυνάμεθα ν’ ἀποφανθῶμεν, ὅτι εἰσχωρήσαμεν ἐν τοῖς ἀδύτοις κόλποις τοῦ μυστηρίου, τό ὁποῖον μᾶς περιβάλλει, τότε δυνάμεθα νά κατανοήσωμεν τόν σκοπόν τῆς γεννήσεώς μας, τότε δυνάμεθα νά ἑρμηνεύσωμεν τάς ἀκαταλήπτους συμβολικάς ἐννοίας τῶν ἀναπαραστάσεων, αἱ ὁποῖαι μέ τήν γριφώδη πνευματικήν γλῶσσαν τῶν ὀνείρων, τῶν ἐμπνεύσεων καί τῶν διαφόρων ἄλλων πνευματικῶν ἐκδηλώσεων μᾶς ἀποκαλύπτουν τό μέλλον ἤ μᾶς καθορίζουν τόν ἀληθῆ δρόμον τῆς ψυχικῆς μας ἐξυψώσεως.

Ἀπό τά βάθη τοῦ Ἀπείρου **ΝΟΥ** αἰσθανόμεθα τότε νά ἐκχέωνται αἱ φωταυγεῖς ἰδέαι τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, οἱ φωτοβόλοι προβολεῖς τῶν ἀσυλλήπτων ἐννοιῶν τῆς Σοφίας, ἐνῷ ἡ ψυχή μας ἀπεκδυομένη ὁλοέν τῶν ὑλικῶν αὐτῆς ἐπενδυμάτων καθίσταται ἐλαφροτέρα καί ἀνέρχεται ὑψηλότερον.

Οἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου Ἀναμορφωταί καί Διδάσκαλοι, οἱ ἐπιφανεῖς καί περίδοξοι τῆς ἀνθρωπίνης ἐξυψώσεως ἡγέται ἐστήριζον τάς θεμελιώδεις βάσεις τῆς ἀνθρωποσωτηρίου αὐτῶν διδαχῆς ἐπί τῶν ἀρχῶν τῶν πνευματικῶν νόμων.

Ἀντιθέτως πρός τάς πνευματικάς των ἀνάγκας παρεδέχθησαν καί ἀπεκάλυψαν τοῖς ἀνθρώποις τήν αὐτοτελῆ ὕπαρξιν τοῦ πνεύματος καί προσεπάθησαν ἐπί τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τούτων ν’ ἀποσπάσωσιν αὐτό ἀπό τήν φθορόβρωτον τῆς ὕλης ἐπήρειαν.

Τό ἐξωτερικόν περιβάλλον τῆς φύσεως μέ τάς συμφυεῖς ἐν τῷ κοσμικῷ ὀργανισμῷ ἐκδηλώσεις του οὐδόλως κατίσχυσεν εἰς τήν καταστολήν τῶν ψυχικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι, ἐκτεινόμεναι διά τῆς Θείας ἐπιφοιτήσεως, ἤνοιξαν πρό τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τό δυσερμήνευτον βιβλίον τῆς φύσεως, ἐν τῷ ὁποίῳ καθορίζονται αἱ ὑπαγορεύσεις τοῦ ἠθικοῦ νόμου.

Ἡ πραγματική ὅμως ἐπιδίωξις τῆς εὐρυτέρας ἐξαπλώσεως ἑκάστου θρησκευτικοῦ συστήματος ἐφ’ ἁπάσης τῆς ἀνθρωπότητος καί ἡ δι’ αὐτῶν ἐπιδιωκομένη βελτίωσις τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ μετά θανάτου ἐπαγγελλομένη τήν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀνταπόδοσις ἑκάστης ἀγαθοεργοῦ αὐτοῦ πράξεως, ἐπ’ ἀναλόγου ἀνταμοιβῆς τῆς Θείας Δικαιοσύνης, δέν κατώρθωσαν παρ’ ὅλην τήν ἐν αὐτοῖς ἐγκρυπτομένην ἠθικήν διδασκαλίαν νά ἐξυπηρετήσωσι πλήρως τόν σκοπόν τῆς ἱδρύσεώς των, διότι **οἱ πλεῖστοι διάδοχοι ἑκάστου θρησκευτικοῦ συστήματος περιωρίσθησαν εἰς τήν τυπικήν μόνον ἀνάλυσιν τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπορρεόντων δογμάτων καί παρέλειψαν νά καλλιεργήσωσι καί ἐπιρρώσωσι τόν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἐνυπάρχοντα σύνδεσμον μετά**

τοῦ Θείου, ἀπό τοῦ ὁποίου καί μόνον ἐξαρτᾶται ἡ πραγματική ἑκάστου ἀνύψωσις καί πνευματική ἐξέλιξις.

Ἡ μελέτη τῶν ἠθικῶν στοχείων ἑκάστης θρησκείας καταδεικνύει μέν τήν ὁδόν τοῦ Καλοῦ καί τῆς Ἀρετῆς, ἀλλ' οὐδόλως προάγει τόν ἄνθρωπον εἰς τό τέρμα τοῦ προορισμοῦ του ἄνευ τῆς ἐπί τῇ βάσει τούτων καλλιεργείας τῶν προτερημάτων τῆς ψυχῆς μας.

Τήν ἐκ βάθρων ἀνακαίνισίν μας ὀφείλομεν νά ἐπιζητήσωμεν ἐν τῷ ἰδίῳ ἑαυτῷ μας, εἰς τό βάθος τῆς ψυχῆς μας.

Διά τοῦτο βλέπομεν ὑπό τό πρόσχημα τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων μιᾶς θρησκείας νά γίνωνται πράξεις ἀντιβαίνουσαι πρός τάς ἀρχάς αὐτῆς καί καταρρίπτουσαι ἐκ βάθρων τά στοιχειώδη θεμέλια, ἐφ' ὧν ἑκάστη ἐστηρίχθη.

Ὁ φανατισμός καί ἡ εἰς ἄκρον θρησκοληψία πολλάκις ἐξώθησε τούς ἐνθερμοτέρους ἀκολούθους τῆς Ἀγάπης καί ἀνεξικάκους νά διαπράξωσιν ἐξ ὀνόματος αὐτῆς ἐγκλήματα, πρό τῶν ὁποίων θά ἐρρίγῃ ἐξ ἀποτροπιασμοῦ καί ἡ μᾶλλον ἐγκληματική φύσις.

Ἡ ἀμερόληπτος καί ἀπό πάσης προκαταλήψεως ἀπηλλαγμένη ἱστορία τῶν θρησκειῶν γέμει ἐκ τοιούτων ἀπεχθῶν πράξεων, ἐκτελεσθεισῶν, δυστυχῶς, ὑπ' ἀνθρώπων κατεχόντων τήν πρώτην τάξιν ἐν τῇ πνευματικῇ καί ἠθικῇ ἀναγεννήσει τῶν θρησκειῶν.